

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje Komise dvě výtky vycházející z porušení článku 43 Smlouvy o ES.

V rámci první výtky žalobkyně uvádí, že vnitrostátní právní předpisy, které omezují výši podílů, jež mohou vlastnit osoby mimo obor, na nejvýše 25 % základního kapitálu ve společnostech pro výkon svobodného povolání s ručením omezeným provozujících laboratoře pro analýzu v oblasti lékařské biologie, neoprávněně omezují svobodu usazování, kterou zaručuje Smlouva. Cíle spočívajícího v ochraně veřejného zdraví, na něž žalobkyně odkazuje v rámci svého odůvodnění, by totiž mohlo být dosaženo méně omezujícími opatřeními, než o jaká jde v projednávané věci. Komise v tomto ohledu tvrdí, že zatímco se jeví důvodné požadovat, aby analýzy v oblasti lékařské biologie byly prováděny způsobilými osobami s odpovídajícím odborným vzděláním, požadavek na takovou kvalifikaci pouze pro účely vlastnictví laboratoří lékařské biologie nebo pro účely oprávnění je provozovat se naproti tomu zdá být z hlediska sledovaného cíle nepřiměřený.

V rámci druhé výtky Komise napadá obecný zákaz platný pro osoby mimo obor nabývat účasti na kapitálu ve více než dvou společnostech založených za účelem společného provozování jedné či více laboratoří pro analýzu v oblasti lékařské biologie. Žalovanou uváděný cíl spočívající v zachování rozhodovací pravomoci a finanční nezávislosti příslušníků profese v daném odvětví a nutnost zajistit rovnoměrné zastoupení laboratoří na celém státním území podle Komise tato omezující vnitrostátní opatření neodůvodňují.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Verwaltungsgericht Wiesbaden (Německo) dne 6. března
2009 — Hartmut Eifert v. Land Hessen, vedlejší účastník:
Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung**

(Věc C-93/09)

(2009/C 113/46)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Hartmut Eifert

Žalovaná: Land Hessen

Vedlejší účastník: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Předběžné otázky

1) Jsou ustanovení uvedená v čl. 42 odst. 1 bodu 8b a článku 44a nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června

2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 1), která byla do tohoto nařízení vložena nařízením Rady (ES) č. 1437/2007 ze dne 26. listopadu 2007, kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 322, 7.12.2007, s. 1), neplatná?

2) Je nařízení Komise (ES) č. 259/2008 ze dne 18. března 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o zveřejňování informací o příjemcích finančních prostředků z Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 76, 19.3.2008, s. 28),

a) neplatné,

b) nebo je platné jen proto, že je směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 54) neplatná?

Pro případ, že jsou předpisy uvedené v první a druhé otázce platné:

3) Má být čl. 18 odst. 2 druhá odrážka směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355) vykládán v tom smyslu, že zveřejnění údajů dle nařízení Komise (ES) č. 259/2008 ze dne 18. března 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o zveřejňování informací o příjemcích finančních prostředků z Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), se smí uskutečnit teprve tehdy, pokud byly provedeny postupy stanovené v tomto článku, které nahrazují oznámení orgánu dozoru?

4) Má být článek 20 směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355) vykládán v tom smyslu, že zveřejnění podle nařízení Komise (ES) č. 259/2008 ze dne 18. března 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o zveřejňování informací o příjemcích finančních prostředků z Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), se smí uskutečnit teprve tehdy, pokud byla provedena předběžná kontrola, kterou vnitrostátní právo pro takový případ předepisuje?

- 5) V případě kladné odpovědi na čtvrtou otázku: Má být článek 20 směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355) vykládán v tom smyslu, že se o účinnou předběžnou kontrolu nejedná tehdy, pokud byla provedena na základě seznamu vedeného podle čl. 18 odst. 2 druhé odrážky této směrnice, který neobsahuje předepsanou informaci?
- 6) Má být článek 7 — a zde zejména písmeno e) — směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355) vykládán v tom smyslu, že brání praxi, při níž jsou zaznamenávány IP adresy uživatelů internetových stránek bez jejich výslovného souhlasu?

Žaloba podaná dne 6. března 2009 — Komise Evropských společenství v. Francouzská republika

(Věc C-94/09)

(2009/C 113/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: M. Afonso, zmocněnec)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Francouzská republika tím, že neuplatňovala jednotnou sazbu DPH na veškeré služby poskytované pohřebními ústavami, jakož i na dodávky produktů s těmito službami souvisejících, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 96 až čl. 99 odst. 1 směrnice o DPH⁽¹⁾;
- uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou Komise namítá, že francouzská daňová právní úprava narušuje řádné fungování systému DPH v rozsahu, v němž uplatňuje dvě sazby DPH na poskytování služeb a dodávky produktů rodinám zesnulých zajišťované pohřebními ústavami, třebaže tyto úkony ve skutečnosti tvoří jedinou komplexní operaci, která musí být zdaňována jednotnou sazbou.

Žalobkyně zejména vytýká žalované, že bezdůvodně vyčlenila službu převozu mrtvol vozidlem zvlášť upraveným k tomuto účelu, na niž se uplatní snížená sazba DPH, zatímco na ostatní činnosti zajišťované pohřebními ústavami, jako je činnost pracovníků pohřební služby spočívající v přenesení mrtvolvy nebo dodání rakve, se uplatní běžná sazba DPH. Podle ustálené judikatury však plnění, které z hospodářského hlediska sestává z jediného poskytnutí, nesmí být uměle rozloženo, jelikož v opačném případě dochází k narušení řádného fungování

systemu DPH. Ve skutečnosti ostatně převážná většina rodin, které požádají pohřební službu o uspořádání pohřbu, považuje dané činnosti za součást jednoho a téhož poskytnutí.

Komise krom toho zpochybňuje rozhodnutí žalované uplatnit různé snížené sazby na služby poskytované pohřebními ústavami. Ustanovení čl. 98 odst. 1 totiž nedovolují uplatnění snížených sazeb na určité přepravní služby a uplatnění běžné sazby na jiné služby poskytované danými podniky, v důsledku čehož nutně dochází ke snížení výsledné úrovně takto stanovených sazeb vůči sazbám běžně uplatňovaným ve Francii. Navíc se úroveň těchto snížených sazeb mění od případu k případu v závislosti na relativním podílu konkrétně poskytnutých služeb podléhajících snížené dani, což je taktéž zakázáno uvedenou směrnicí.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006 L 347, s. 1).

Žaloba podaná dne 6. března 2009 — Komise Evropských společenství v. Irsko

(Věc C-95/09)

(2009/C 113/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: S. Pardo Quintillán, A.A. Gilly, zmocněnci)

Žalované: Irsko

Návrhová žádání žalobkyně:

Určit, že Irsko

- tím, že pro účely čl. 5 odst. 1 směrnice Rady⁽¹⁾ 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod neúplně a nesprávně vymezilo citlivé oblasti;
- tím, že ohledně některých citlivých oblastí neúplně a nesprávně provedlo požadavky stanovené v čl. 3 odst. 1, čl. 3 odst. 2, čl. 5 odst. 2, čl. 5 odst. 3, čl. 5 odst. 4 a čl. 5 odst. 5 uvedené směrnice;
- tím, že, pokud jde o všechny městské odpadní vody vypouštěné z některých aglomerací s populačním ekvivalentem přesahujícím 10 000 nebo vypouštěné v příslušných povodích nad citlivými oblastmi, nestanovilo do dne 31. prosince 1998 úroveň čištění podle čl. 5 odst. 2 a 3 uvedené směrnice;
- tím, že v některých aglomeracích nezajistilo, aby stoková soustava stanovená v čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice splňovala požadavky stanovené v čl. 3 odst. 2 uvedené směrnice; a
- tím, že do 31. prosince 1997 neprovedlo správně první povinné prověřování stanovené v čl. 5 odst. 6 uvedené směrnice, nesplnilo své povinnosti stanovené v těchto článcích, jakož i povinnosti stanovené v článku 19 uvedené směrnice a